

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย เรื่องการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างทฤษฎีแอนดราโกจี ของ มัลคัม โนลส์ กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รุ่นที่ 1-3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้วิธีการสอน ตามทฤษฎีแอนดราโกจี ของ มัลคัม โนลส์ ในด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน ประสบการณ์ของผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ และแนวทางการเรียนรู้ ของผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ของ มัลคัม โนลส์ กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา

ตอนที่ 4 ผลจากการสังเกตวิทยากรเกี่ยวกับการนำทฤษฎีแอนดราโกจี ของ มัลคัม โนลส์ มาใช้กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รุ่นที่ 1-3

ข้อมูลสถานภาพของผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง รุ่นที่ 1-3 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง รุ่นที่ 1-3

ข้อมูลสถานภาพ	จำนวน (N = 120)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	108	90.00
หญิง	12	10.00
2. อายุ		
31 - 35 ปี	5	4.17
36 - 40 ปี	26	21.67
41 - 45 ปี	38	31.67
46 - 50 ปี	23	19.16
51 ปีขึ้นไป	28	23.33
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	111	92.50
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	8	6.67
สูงกว่าปริญญาโท	-	-
อื่น ๆ อนุปริญญา พ.ม.	1	0.83
4. ตำแหน่ง		
อาจารย์ผู้สอน	-	-
ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา	46	38.33
ผู้บริหารสถานศึกษา	74	61.67
อื่น ๆ	-	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง รุ่นที่ 1-3 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 108 คน เพศหญิง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 และ 10.00 ตามลำดับ มีอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 5 คน 36-40 ปี จำนวน 26 คน 41-45 ปี จำนวน 38 คน 46-50 ปี จำนวน 23 คน และ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 21.67 31.67 19.16 และ 23.33 ตามลำดับ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 111 คน ปริญญาโทหรือเทียบเท่า จำนวน 8 คน อื่น ๆ อนุปริญญา (พ.ม.) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 92.50 และ 6.67 และ 0.83 และไม่มีผู้เข้าร่วมหลักสูตรที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 46 คน และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 38.33 และ 51.67 ตามลำดับ และไม่มีผู้เข้าร่วมหลักสูตร อยู่ในตำแหน่งอาจารย์ผู้สอน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้วิธีการสอน ตามทฤษฎีแอนดราโกจี ของ มัลคัม โนลส์ ในด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน ประสบการณ์ของผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ และแนวทางการเรียนรู้ของผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา (ตารางที่ 2 - 19)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษา ระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนตามทฤษฎีแอนดราโกจี ในด้านมโนทัศน์ ของผู้เรียน ประสบการณ์ของผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ และแนวทางการเรียนรู้ โดยรวมและเป็นรายชื่อ

การใช่วิธีการสอน ตามทฤษฎีแอนดราโกจี	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. มโนทัศน์ของผู้เรียน	3.84	0.80	มาก
2. ประสบการณ์ของผู้เรียน	3.78	0.84	มาก
3. ความพร้อมในการเรียนรู้	3.82	0.85	มาก
4. แนวทางการเรียนรู้	3.92	0.79	มาก
รวม	3.84	0.82	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนตามทฤษฎีแอนดราโกจี ในด้านมโนทัศน์ ของผู้เรียน ประสบการณ์ของผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ และแนวทางการเรียนรู้ โดยได้นำ มาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.82) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าวิทยากรได้นำ มาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนในด้านมโนทัศน์
ของผู้เรียน โดยรวมและเป็นรายชื่อ

การใช้วิธีการสอน ในด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้	4.08	0.68	มาก
2. วิทยากรวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้	3.83	0.75	มาก
3. วิทยากรจัดให้มีการวางแผนร่วมกัน	3.59	0.89	มาก
4. การนำประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้ ในการเรียนการสอน	4.02	0.75	มาก
5. วิทยากรประเมินผลการเรียนรู้	3.69	0.92	มาก
รวม	3.84	0.80	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนในด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน โดยได้นำ
มาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.80) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าวิทยากรได้นำ
มาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษา ระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียนเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยรวมและเป็นรายข้อ

การใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากรทักทาย พูดคุย เป็นกันเอง	4.16	0.62	มาก
2. วิทยากรให้เกียรติผู้เข้าร่วมหลักสูตร	4.25	0.64	มาก
3. ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรสามารถที่จะแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้	4.06	0.72	มาก
4. วิทยากรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ไม่เคร่งเครียด	3.86	0.75	มาก
รวม	4.08	0.68	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียนเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.68) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าวิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหาร
สถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน
เกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ โดยรวมและเป็นรายข้อ

การใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการ ในการเรียนรู้	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากรชี้แจงให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรเห็นว่าการเรียนการสอนมีประโยชน์และมีความสำคัญสำหรับผู้เข้าร่วมหลักสูตร	4.01	0.70	มาก
2. วิทยากรและผู้เข้าร่วมหลักสูตรร่วมกันกำหนดความต้องการในการเรียนรู้	3.46	0.87	ปานกลาง
3. วิทยากรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าร่วมหลักสูตร	3.78	0.74	มาก
4. วิทยากรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	4.09	0.71	มาก
รวม	3.83	0.75	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียนเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.75) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าวิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2 วิทยากรและผู้เข้าร่วมหลักสูตรร่วมกันกำหนดความต้องการในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.87) วิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษา ระดับสูง ที่มีต่อการใช้วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียนเกี่ยวกับการวางแผนร่วมกัน โดยรวมและเป็นรายข้อ

การใช้วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกัน	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรทุกคน ได้มีส่วนร่วม ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	3.47	0.87	ปานกลาง
2. มีตัวแทนของกลุ่มผู้เข้าร่วมหลักสูตร ร่วมประชุมเป็นคณะกรรมการวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย	3.46	0.88	ปานกลาง
3. ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรทุกคน มีส่วนร่วม ในการวางแผนการจัดกิจกรรม การไปศึกษาดูงาน	3.70	0.94	มาก
4. มีตัวแทนของกลุ่มผู้เข้าร่วมหลักสูตร ร่วมประชุมเป็นคณะกรรมการวางแผน การจัดกิจกรรมการไปศึกษาดูงาน	3.75	0.89	มาก
รวม	3.59	0.89	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงว่าวิทยากรใช้วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียนเกี่ยวกับการวางแผนร่วมกัน โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.89) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าวิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1 ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรทุกคนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.87) ข้อ 2 มีตัวแทนของกลุ่มผู้เข้าร่วมหลักสูตรร่วมประชุมเป็นคณะกรรมการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.88) วิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับปานกลาง

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหาร
สถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน
เกี่ยวกับการนำประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอน
โดยรวมและเป็นรายชื่อ

การใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการนำประสบการณ์การเรียนรู้ มาใช้ในการเรียนการสอน	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. ผู้เข้าร่วมหลักสูตรนำประสบการณ์มา แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน	4.02	0.70	มาก
2. ผู้เข้าร่วมหลักสูตรนำประสบการณ์ของตน มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน	4.02	0.80	มาก
รวม	4.02	0.75	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียนเกี่ยวกับการนำ
ประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอน โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$,
S.D. = 0.75) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าวิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้เข้าร่วมหลักสูตรผู้บริหาร
สถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน
เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมและเป็นรายข้อ

การใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากรจัดประเมินผลผู้เข้าร่วมหลักสูตร ด้วยแฟ้มสะสมงาน (PORTFOLIO) จาก พัฒนาการของผู้เข้าร่วมหลักสูตร	3.35	0.99	ปานกลาง
2. วิทยากรมีการประเมินผลผู้เข้าร่วมหลักสูตร จากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคุม ในกระบวนการเรียนการสอน	3.79	0.84	มาก
3. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรประเมินผล วิทยากร	3.85	0.88	มาก
4. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้ประเมิน ผลตนเอง	3.78	0.96	มาก
รวม	3.69	0.92	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนด้านมโนทัศน์ของผู้เรียนเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.92) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าวิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1 วิทยากรจัดประเมินผลผู้เข้าร่วมหลักสูตรด้วยแฟ้มสะสมงาน (PORTFOLIO) จากพัฒนาการของผู้เข้าร่วมหลักสูตร ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.99) วิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับปานกลาง

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนในด้าน
ประสบการณ์ของผู้เรียน โดยรวมและเป็นรายข้อ

การใช่วิธีการสอนในด้าน ประสบการณ์ของผู้เรียน	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. ความสำคัญของการนำประสบการณ์ มาเป็นเทคนิคในการเรียนการสอน	3.86	0.83	มาก
2. ความสำคัญของการนำประสบการณ์ ไปปฏิบัติ	3.78	0.84	มาก
3. การเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์	3.69	0.86	มาก
รวม	3.78	0.84	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนในด้านประสบการณ์ของผู้เรียน โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.84) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าวิทยากร ได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนด้านประสบการณ์
ของผู้เรียน เกี่ยวกับความสำคัญของการนำประสบการณ์มาเป็นเทคนิค
ในการเรียนการสอน โดยรวมและเป็นรายชื่อ

การใช่วิธีการสอนด้านประสบการณ์ของผู้เรียน เกี่ยวกับความสำคัญของการนำประสบการณ์ มาเป็นเทคนิคในการเรียนการสอน	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตร นำประสบการณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ มีประโยชน์มาแลกเปลี่ยน ซึ่งกันและกัน	3.94	0.77	มาก
2. วิทยากรนำประสบการณ์ ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร มาใช้ในการเรียนการสอน	3.85	0.87	มาก
3. วิทยากรใช้เทคนิคและการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตร ได้แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ เช่น การเรียนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	3.80	0.85	มาก
รวม	3.86	0.83	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนด้านประสบการณ์ของผู้เรียนเกี่ยวกับ
 ความสำคัญของการนำประสบการณ์มาเป็นเทคนิคในการเรียนการสอน โดยได้นำมาปฏิบัติ
 ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.83) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าวิทยากรได้นำมา
 ปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนด้านประสบการณ์
ของผู้เรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการนำประสบการณ์ไปปฏิบัติ
โดยรวมและเป็นรายชื่อ

การใช่วิธีการสอนด้านประสบการณ์ของผู้เรียน เกี่ยวกับความสำคัญของการนำประสบการณ์ ไปปฏิบัติ	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากรนำประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตรมาประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน	3.72	0.84	มาก
2. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยยึด กระบวนการแก้ปัญหาเป็นหลัก	3.84	0.85	มาก
รวม	3.78	0.84	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนด้านประสบการณ์ของผู้เรียนเกี่ยวกับ
ความสำคัญของการนำประสบการณ์ไปปฏิบัติ โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. =
0.84) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าวิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนด้านประสบการณ์
ของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ โดยรวมและ
เป็นรายข้อ

การใช่วิธีการสอนด้านประสบการณ์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรเรียนรู้ ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดประสบการณ์	3.76	0.81	มาก
2. วิทยากรจัดการเรียนการสอน แบบรายบุคคล เช่น การศึกษาค้นคว้า โดยอิสระ	3.63	0.91	มาก
รวม	3.69	0.86	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนด้านประสบการณ์ของผู้เรียนเกี่ยวกับ
การเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. =
0.86) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าวิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอน
ในด้านความพร้อมในการเรียนรู้ โดยรวมและเป็นรายชื่อ

การใช่วิธีการสอนในด้าน ความพร้อมในการเรียนรู้	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. เวลาในการเรียนรู้	3.83	0.81	มาก
2. การจัดกลุ่มผู้เรียน	3.81	0.89	มาก
รวม	3.82	0.85	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนในด้านความพร้อมในการเรียนรู้ โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.85) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า วิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช้วิธีการสอนด้านความพร้อม
ในการเรียนรู้เกี่ยวกับเวลาในการเรียนรู้ โดยรวมและเป็นรายข้อ

การใช้วิธีการสอนด้านความพร้อมในการ เรียนรู้เกี่ยวกับเวลาในการเรียนรู้	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากรให้มีเวลาพักในระหว่าง การเรียนการสอน	3.81	0.83	มาก
2. วิทยากรกำหนดเวลาการเรียนการสอน สอดคล้องกับภารกิจของผู้เข้าร่วม หลักสูตร	3.85	0.80	มาก
รวม	3.83	0.81	มาก

จากตารางที่ 14 แสดงว่าวิทยากรใช้วิธีการสอนด้านความพร้อมในการเรียนรู้เกี่ยวกับ
เวลาในการเรียนรู้ โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.81) และเมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่าวิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนด้านความพร้อม
ในการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดกลุ่มผู้เรียน โดยรวมและเป็นรายชื่อ

การใช่วิธีการสอนด้านความพร้อมในการเรียนรู้ เกี่ยวกับการจัดกลุ่มผู้เรียน	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากรจัดกลุ่มกิจกรรม การเรียนการสอน ตามประสบการณ์ ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร	3.76	0.87	มาก
2. วิทยากรจัดการเรียนการสอน ที่ไม่ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตร เกิดการแข่งขันกันเอง	3.87	0.92	มาก
รวม	3.81	0.89	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนด้านความพร้อมในการเรียนรู้
เกี่ยวกับการจัดกลุ่มผู้เรียน โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.89) และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอน
ในด้านแนวทางการเรียนรู้ โดยรวมและเป็นรายข้อ

การใช่วิธีการสอนในด้าน แนวทางการเรียนรู้	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. แนวทางการเรียนรู้ของผู้ใหญ่	3.98	0.73	มาก
2. แนวทางการเรียนรู้ของหลักสูตร	4.03	0.76	มาก
3. การออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้	3.75	0.87	มาก
รวม	3.92	0.79	มาก

จากตารางที่ 16 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนในด้านแนวทางการเรียนรู้ โดยได้นำ
มาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.79) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าวิทยากรได้นำ
มาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนด้านแนวทาง
การเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ โดยรวมและเป็นรายชื่อ

การใช่วิธีการสอนด้านแนวทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้ของผู้ใหญ่	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D	
1. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรทราบถึง จุดประสงค์ในการเรียนอย่างชัดเจน	4.08	0.71	มาก
2. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรมีส่วนร่วม ในการเรียนการสอน	3.89	0.75	มาก
รวม	3.98	0.73	มาก

จากตารางที่ 17 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนด้านแนวทางการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.73) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า วิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนด้านแนวทาง
การเรียนรู้เกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้ของหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายข้อ

การใช่วิธีการสอนด้านแนวทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้ของหลักสูตร	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากรกำหนดจุดประสงค์ ในการเรียนได้อย่างครอบคลุม ทุกด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านเจตคติ	3.97	0.76	มาก
2. วิทยากรจัดให้มีการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นการนำไปใช้จริง	4.09	0.77	มาก
รวม	4.03	0.76	มาก

จากตารางที่ 18 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนด้านแนวทางการเรียนรู้เกี่ยวกับ
แนวทางการเรียนรู้ของหลักสูตร โดยได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.76) และ
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าวิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ที่มีต่อการใช่วิธีการสอนด้านแนวทาง
การเรียนรู้เกี่ยวกับการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้
โดยรวมและเป็นรายชื่อ

การใช่วิธีการสอนด้านแนวทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้	ผู้เข้าร่วมหลักสูตร (N = 120)		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	S.D.	
1. วิทยากรจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้และการ แก้ปัญหามากกว่าจะเน้นเนื้อหาวิชา	3.70	0.89	มาก
2. วิทยากรจัดเนื้อหาเรียงลำดับลักษณะ ง่ายไปหายาก	3.81	0.85	มาก
รวม	3.75	0.87	มาก

จากตารางที่ 19 แสดงว่าวิทยากรใช่วิธีการสอนด้านแนวทางการเรียนรู้เกี่ยวกับการ
การออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ โดยรวมว่าวิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$,
S.D. = 0.87) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าวิทยากรได้นำมาปฏิบัติในระดับมากทุกข้อ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจิ ของ มัลคัม โนลส์ กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา (ตารางที่ 20-37)

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจิ ของ มัลคัม โนลส์ ในด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน ประสบการณ์ของผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ และแนวทางการเรียนรู้ กับวิธีการสอน ในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง

การใช้ ทฤษฎีแอนดราโกจิ	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. มโนทัศน์ของผู้เรียน	3.84	มาก	สอดคล้อง
2. ประสบการณ์ของผู้เรียน	3.78	มาก	สอดคล้อง
3. ความพร้อมในการ เรียนรู้	3.82	มาก	สอดคล้อง
4. แนวทางการเรียนรู้	3.92	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.84	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 20 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจิ ในด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน ประสบการณ์ของผู้เรียน ความพร้อมในการเรียนรู้ และแนวทางการเรียนรู้ โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ในด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน กับวิธีการสอน
ในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง โดยรวมและเป็นรายชื่อ**

มโนทัศน์ของผู้เรียน	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยากรสร้าง บรรยากาศในการเรียนรู้	4.08	มาก	สอดคล้อง
2. วิทยากรวิเคราะห์ ความต้องการในการ เรียนรู้	3.83	มาก	สอดคล้อง
3. วิทยากรให้มีการ วางแผนร่วมกัน	3.59	มาก	สอดคล้อง
4. การนำประสบการณ์ การเรียนรู้มาใช้ ในการเรียนการสอน	4.02	มาก	สอดคล้อง
5. วิทยากรประเมินผล การเรียนรู้	3.69	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.84	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 21 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ในด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศ
ในการเรียนรู้กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง
โดยรวมและเป็นรายชื่อ**

ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการสร้าง บรรยากาศในการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยากรทักทาย พูดคุย เป็นกันเอง	4.16	มาก	สอดคล้อง
2. วิทยากรให้เกียรติ ผู้เข้าร่วมหลักสูตร	4.25	มาก	สอดคล้อง
3. ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตร สามารถที่จะแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเรียนการสอนได้	4.06	มาก	สอดคล้อง
4. วิทยากรจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ที่ไม่เคร่งเครียด	3.86	มาก	สอดคล้อง
รวม	4.08	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 22 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน
เกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า
มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียนเกี่ยวกับการวิเคราะห์
ความต้องการในการเรียนรู้ กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษา
ระดับสูง โดยรวมและเป็นรายข้อ**

ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการวิเคราะห์ ความต้องการในการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยากรชี้แจงให้ผู้เข้า ร่วมหลักสูตรเห็นว่า การเรียนการสอน มีประโยชน์และมีความ สำคัญสำหรับผู้เข้าร่วม หลักสูตร	4.01	มาก	สอดคล้อง
2. วิทยากรและผู้เข้าร่วม หลักสูตรร่วมกันกำหนด ความต้องการในการ เรียนรู้	3.46	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
3. วิทยากรจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนให้ สอดคล้องกับ ความต้องการของ ผู้เข้าร่วมหลักสูตร	3.78	มาก	สอดคล้อง
4. วิทยากรจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ที่สามารถนำไปใช้ ประโยชน์ได้จริง	4.09	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.83	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 23 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอน ในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) และเมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2 วิทยากรและผู้เข้าร่วม หลักสูตรร่วมกันกำหนดความต้องการในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.46$) การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ถือว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้กับวิธีสอนในหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา

**ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนคราจิกี้
ของ มัลคัม โนลส์ ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกัน
กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง โดยรวมและ
เป็นรายข้อ**

ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกัน	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตร ทุกคนได้มีส่วนร่วม ในการวางแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	3.47	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
2. มีตัวแทนของกลุ่ม ผู้เข้าร่วมหลักสูตร ร่วมประชุมเป็นคณะ กรรมการวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนด้วย	3.46	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
3. ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตร ทุกคนมีส่วนร่วมในการ วางแผนจัดกิจกรรม การไปศึกษาดูงาน	3.70	มาก	สอดคล้อง
4. มีตัวแทนของกลุ่ม ผู้เข้าร่วมหลักสูตร ร่วมประชุมเป็น คณะกรรมการวางแผน การจัดกิจกรรมการ ไปศึกษาดูงาน	3.75	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.59	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 24 แสดงว่า การใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการวางแผนร่วมกันโดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1 ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรทุกคนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.47$) และข้อ 2 มีตัวแทนของกลุ่มผู้เข้าร่วมหลักสูตร ร่วมประชุมเป็นคณะกรรมการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย ($\bar{X} = 3.46$) การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ถือว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างการวางแผนร่วมกันกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจีของ มัลคัม โนลส์ ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการนำประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอน กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการนำประสบการณ์ การเรียนรู้มาใช้ในการเรียน การสอน	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. ผู้เข้าร่วมหลักสูตร นำประสบการณ์มา แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน	4.02	มาก	สอดคล้อง
2. ผู้เข้าร่วมหลักสูตร นำประสบการณ์ของตน มาใช้ให้เป็นประโยชน์ ในการเรียนการสอน	4.02	มาก	สอดคล้อง
รวม	4.02	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 25 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการนำประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอน โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการประเมินผล
การเรียนรู้กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง
โดยรวมและเป็นรายชื่อ**

ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการประเมินผล การเรียนรู้	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยากรจัดประเมินผล ผู้เข้าร่วมหลักสูตรด้วย แฟ้มสะสมงาน (PORTFOLIO) จาก พัฒนาการของ ผู้เข้าร่วมหลักสูตร	3.35	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
2. วิทยากรมีการประเมิน ผลผู้เข้าร่วมหลักสูตร จากการสังเกต พฤติกรรมการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคุม ในกระบวนการเรียน การสอน	3.79	มาก	สอดคล้อง
3. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วม หลักสูตรประเมินผล วิทยากร	3.85	มาก	สอดคล้อง
4. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วม หลักสูตรได้ประเมินผล ตนเอง	3.78	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.69	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 26 แสดงว่า การใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ด้านมโนทัศน์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1 วิทยาการจัดประเมินผลผู้เข้าร่วมหลักสูตรด้วยแฟ้มสะสมงาน (PORTFOLIO) จากพัฒนาการของผู้เข้าร่วมหลักสูตร ($\bar{X} = 3.35$) การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ถือว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างการประเมินผลการเรียนรู้ กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา

**ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ในด้านประสบการณ์ของผู้เรียน กับวิธีการสอน
ในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง โดยรวมและเป็นรายชื่อ**

ประสบการณ์ของผู้เรียน	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. ความสำคัญของ การนำประสบการณ์ มาเป็นเทคนิค ในการเรียนการสอน	3.86	มาก	สอดคล้อง
2. ความสำคัญของ การนำประสบการณ์ ไปปฏิบัติ	3.78	มาก	สอดคล้อง
3. การเรียนรู้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์	3.69	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.78	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 27 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ในด้านประสบการณ์ของผู้เรียน โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มิลค์ม โนลส์ ด้านประสบการณ์ของผู้เรียนเกี่ยวกับความสำคัญ
ของการนำประสบการณ์มาเป็นเทคนิคในการเรียนการสอน กับวิธีการสอน
ในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง โดยรวมและเป็นรายข้อ**

ด้านประสบการณ์ของ ผู้เรียนเกี่ยวกับความสำคัญ ของการนำประสบการณ์ มาเป็นเทคนิคในการเรียน การสอน	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วม หลักสูตรนำ ประสบการณ์ ซึ่งเป็น สิ่งที่มีประโยชน์ มาแลกเปลี่ยนซึ่งกัน และกัน	3.94	มาก	สอดคล้อง
2. วิทยากรนำ ประสบการณ์ของผู้เข้า ร่วมหลักสูตรมาใช้ ในการเรียนการสอน	3.85	มาก	สอดคล้อง
3. วิทยากรใช้เทคนิคและ การสอนต่าง ๆ ที่ช่วยให้ ผู้เข้าร่วมหลักสูตร ได้แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ เช่น การเรียนรู้โดยให้ผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง	3.80	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.86	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 28 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ด้านประสบการณ์ของผู้เรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการนำประสบการณ์มาเป็นเทคนิคในการเรียนการสอน โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ด้านประสบการณ์ของผู้เรียนเกี่ยวกับความสำคัญ
ของการนำประสบการณ์ไปปฏิบัติ กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหาร
สถานศึกษาระดับสูง โดยรวมและเป็นรายข้อ**

ด้านประสบการณ์ของ ผู้เรียนเกี่ยวกับความสำคัญ ของการนำประสบการณ์ ไปปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยากรณา ประสบการณ์ในชีวิต ประจำวันของผู้เข้าร่วม หลักสูตรมาประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอน	3.72	มาก	สอดคล้อง
2. จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ โดยยึด กระบวนการแก้ปัญหา เป็นหลัก	3.84	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.78	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 29 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ด้านประสบการณ์ของผู้เรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการนำประสบการณ์ไปปฏิบัติโดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ด้านประสบการณ์ของผู้เรียน เกี่ยวกับการเรียนรู้
ด้วยตนเองจากประสบการณ์ กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหาร
สถานศึกษาระดับสูง โดยรวมและเป็นรายข้อ**

ด้านประสบการณ์ ของผู้เรียนเกี่ยวกับ การเรียนรู้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วม หลักสูตรเรียนรู้ด้วย ตนเอง เพื่อให้เกิด ประสบการณ์	3.76	มาก	สอดคล้อง
2. วิทยากรจัดการเรียน การสอนแบบรายบุคคล เช่น การศึกษาค้นคว้า โดยอิสระ	3.63	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.69	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 30 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ด้านประสบการณ์ของผู้เรียน
เกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอน
ในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) และเมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ในด้านความพร้อมในการเรียนรู้ กับวิธีการสอน
ในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง โดยรวมและเป็นรายข้อ**

ความพร้อมในการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. เวลาในการเรียนรู้	3.83	มาก	สอดคล้อง
2. การจัดกลุ่มผู้เรียน	3.81	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.82	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 31 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ในด้านความพร้อมในการเรียนรู้ โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ด้านความพร้อมในการเรียนรู้ เกี่ยวกับเวลาในการเรียนรู้
กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง โดยรวมและเป็น
รายข้อ

ด้านความพร้อม ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ เวลาในการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยากรให้มีเวลาพัก ในระหว่างการเรียน การสอน	3.81	มาก	สอดคล้อง
2. วิทยากรกำหนดเวลา การเรียนการสอน สอดคล้องกับภารกิจ ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร	3.85	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.83	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 32 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ความพร้อมในการเรียนรู้
เกี่ยวกับเวลาในการเรียนรู้ โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษา
ระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ใน
ระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ด้านความพร้อมในการเรียนรู้ เกี่ยวกับการจัดกลุ่ม
ผู้เรียน กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง
โดยรวมและเป็นรายข้อ**

ด้านความพร้อม ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ การจัดกลุ่มผู้เรียน	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยาการจัดกลุ่มกิจกรรม การเรียนการสอน ตามประสบการณ์ ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร	3.76	มาก	สอดคล้อง
2. วิทยาการจัดการเรียน การสอนที่ไม่ให้ผู้เข้าร่วม หลักสูตรเกิดการแข่งขัน กันเอง	3.87	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.81	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 33 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ความพร้อมในการเรียนรู้
เกี่ยวกับการจัดกลุ่มผู้เรียน โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษา
ระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ใน
ระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ในด้านแนวทางการเรียนรู้ กับวิธีการสอน
ในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง โดยรวมและเป็นรายชื่อ**

แนวทางการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ X	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. แนวทางการเรียนรู้ ของผู้ใหญ่	3.98	มาก	สอดคล้อง
2. แนวทางการเรียนรู้ ของหลักสูตร	4.03	มาก	สอดคล้อง
3. การออกแบบ ประสบการณ์การเรียนรู้	3.75	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.92	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 34 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ในด้านแนวทางการเรียนรู้ โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($X = 3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ด้านแนวทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้
ของผู้ใหญ่ กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง
โดยรวมและเป็นรายชื่อ

ด้านแนวทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้ ของผู้ใหญ่	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วม หลักสูตรทราบถึง จุดประสงค์ในการเรียน อย่างชัดเจน	4.08	มาก	สอดคล้อง
2. วิทยากรให้ผู้เข้าร่วม หลักสูตรมีส่วนร่วม ในการเรียนการสอน	3.89	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.98	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 35 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ด้านแนวทางการเรียนรู้
เกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่ามี
ความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ด้านแนวทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้
ของหลักสูตร กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง
โดยรวมและเป็นรายชื่อ**

ด้านแนวทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้ ของหลักสูตร	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยากรกำหนด จุดประสงค์ในการเรียน ได้อย่างครอบคลุม ทุกด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะและ ด้านเจตคติ	3.97	มาก	สอดคล้อง
2. วิทยากรจัดให้มีการเรียน การสอนที่มุ่งเน้น การนำไปใช้จริง	4.09	มาก	สอดคล้อง
รวม	4.03	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 36 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี ด้านแนวทางการเรียนรู้
เกี่ยวกับแนวทางการเรียนรู้ของหลักสูตร โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า
มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

**ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี
ของ มัลคัม โนลส์ ด้านแนวทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับการออกแบบ
ประสบการณ์การเรียนรู้ กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษา
ระดับสูง โดยรวมและเป็นรายชื่อ**

ด้านแนวทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับการออกแบบ ประสบการณ์การเรียนรู้	ค่าเฉลี่ยของ การปฏิบัติ \bar{X}	ระดับ การปฏิบัติ	เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง
1. วิทยากรจัดการเรียน การสอน เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลางในการ เรียนรู้ และแก้ปัญหา มากกว่าจะเน้นเนื้อหา วิชา	3.70	มาก	สอดคล้อง
2. วิทยากรจัดเนื้อหา เรียงลำดับลักษณะ ง่ายไปหายาก	3.81	มาก	สอดคล้อง
รวม	3.75	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 37 แสดงว่าการใช้ทฤษฎีแอนดราโกจี แนวทางการเรียนรู้ เกี่ยวกับการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ โดยรวมว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่ามีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตอนที่ 4 ผลการสังเกตวิทยากรเกี่ยวกับการนำทฤษฎีแอนดราโกจี ของ มัลคัม โนลส์ มาใช้กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของสถาบัน พัฒนาผู้บริหารการศึกษา

ผู้วิจัยได้ไปสังเกตวิทยากรเกี่ยวกับการนำทฤษฎีแอนดราโกจี ของ มัลคัม โนลส์ มาใช้กับวิธีการสอนในหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง พบว่าส่วนมากมีความสอดคล้องกัน รายละเอียดดังนี้ คือ

1. มโนทัศน์ของผู้เรียน

1.1 การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ วิทยากรได้มีความเป็นกันเองกับผู้เข้าร่วมหลักสูตร โดยการพูดคุย จากการสังเกต ก่อนที่วิทยากรจะทำการบรรยาย ได้กล่าวนำ ทักทาย ทำความรู้จักกับผู้เข้าร่วมหลักสูตร ตัวอย่างเช่น “สวัสดิ์ท่านผู้อำนวยการทุกท่าน ยินดีที่ได้มาพูดคุยกันวันนี้ ถือว่ามาแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน” และสังเกตจากช่วง ที่ได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตร พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม ในช่วงเวลา 10.30-10.45 น., 14.00-14 15 น. และช่วงที่วิทยากรแบ่งกลุ่มให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรทำกิจกรรม วิทยากรได้เดินไป ทักทายพูดคุย เช่น ถามว่า “ท่านผอ.มาอบรมที่วันแล้ว สบายดีไหม ตอนนี้อยู่โรงเรียนอะไร ที่โรงเรียนเป็นอย่างไรบ้าง” วิทยากรได้ให้เกียรติผู้เข้าร่วมหลักสูตร แสดงออกโดยการกระทำและ คำพูดที่สุภาพ ตัวอย่างเช่น ในขณะที่บรรยาย วิทยากรใช้สรรพนามเรียกผู้เข้าร่วมหลักสูตรว่า “ท่าน” และได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรออกมาร่วมกิจกรรมกับวิทยากร ก็พูดว่า “ขอเชิญท่านผอ. มานิตย์ออกมาเล่าประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียน ที่สามารถทำให้โรงเรียนของท่านเป็น โรงเรียนรับรางวัลพระราชทานดีเด่นประจำปี 2540” พร้อมทั้งทำการฉายมือเชิญผู้เข้าร่วมหลักสูตร อันแสดงถึงการให้เกียรติ ไม่รีรอไปยังผู้เข้าร่วมหลักสูตร ได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้แสดงความคิดเห็นโดยที่ไม่ต้องออกมา วิทยากรพูดว่า “เชิญท่านผอ.ดำรงค์แสดงความคิดเห็น ท่านไม่ต้อง ลุกขึ้นยืนตอบก็ได้” แสดงถึงวิทยากรได้ให้เกียรติแก่ผู้เข้าร่วมหลักสูตร บางรายวิชาวิทยากร จัดโต๊ะและที่นั่งของผู้เข้าร่วมหลักสูตรในลักษณะตัวยู ซึ่งสร้างความเป็นกันเองระหว่างวิทยากร และผู้เข้าร่วมหลักสูตร หรือระหว่างผู้เข้าร่วมหลักสูตรด้วยกัน สำหรับด้านการให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตร ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิทยากรถามว่า “ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับประเด็นนี้ เรามาแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน” บางกิจกรรมวิทยากรแบ่งกลุ่มให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้แสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มและส่งตัวแทนของกลุ่มมาอภิปรายหน้าห้อง สำหรับเรื่องวิทยากรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่เคร่งเครียด สังเกตว่าวิทยากรจัด กิจกรรมการเรียน ค่อนข้างเคร่งเครียดในบางรายวิชา ที่เป็นวิชาในเนื้อหาทางวิชาการ ตัวอย่างเช่น วิชาการระเบียบ วิธีวิจัยสำหรับผู้บริหารโรงเรียน การเรียนค่อนข้างเคร่งเครียด และถ้าบรรยายภาควิชาการมาก วิทยากรได้ผ่อนคลายโดยการสอดแทรกอารมณ์ขัน ส่วนวิชาในหมวดพฤติกรรมศาสตร์ และ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมไม่เคียดเครียด เพราะผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้มีส่วนร่วมใน กิจกรรมนั้นด้วย

1.2 การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ วิทยากรได้ชี้แจงให้ผู้เข้าร่วม

หลักสูตรเห็นว่า การเรียนการสอนมีประโยชน์และมีความสำคัญสำหรับผู้เข้าร่วมหลักสูตร โดยได้ชี้แจงก่อนการบรรยายวิชานั้น ๆ เช่น วิชาทักษะมนุษยสัมพันธ์ วิทยากรได้พูดว่า “วิชานี้จะทำให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ก่อให้เกิดความพอใจ ยินดีและร่วมมือในการทำงาน เกิดความรัก ความเข้าใจอันดีต่อกัน จะทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หากผู้นั้นมีมนุษยสัมพันธ์ดีโดยเฉพาะท่านผู้บริหาร เพราะผู้ได้บังคับบัญชาก็จะยินดีช่วยงานท่านด้วยความเต็มใจ หากท่านมีมนุษยสัมพันธ์ดีต่อผู้ร่วมงาน”

การกำหนดความต้องการในการเรียนรู้ นั้น ส่วนมากวิทยากรเป็นผู้กำหนดความต้องการในการเรียนรู้เอง โดยศึกษาจากขอบข่ายเนื้อหาหลักสูตรตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด แล้วจัดกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ และขอบข่ายของเนื้อหาวิชานั้น ๆ เนื่องจากไม่ได้หาความต้องการในการเรียนรู้ ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนได้จัดตามที่วิทยากรพิจารณาว่ามีความเหมาะสม โดยอาศัยประสบการณ์ของวิทยากรและจัดตามเนื้อหาหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด ตัวอย่างเช่น ตอนเช้า วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรพัฒนา ภาย ซึ่งผู้เข้าร่วมหลักสูตรบางท่านมีความเห็นว่าการพัฒนา ภาย ควรจะจัดตอนเย็น เป็นต้น

วิทยากรได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ได้จริง ตัวอย่างเช่น วิชาพัฒนาบุคลิกภาพผู้บริหาร วิทยากรได้สาธิตให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรเห็นว่าควรจะมี เดิน ยืน อย่างไรจึงจะมีบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งจะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้จริง ทั้งนี้รวมถึงหมวดวิชาการด้วย ตัวอย่าง เช่น วิชาภาวะผู้นำ ได้ให้ความรู้ที่ผู้นำควรจะเป็นลักษณะอย่างไร เมื่อผู้เข้าร่วมหลักสูตรกลับไปแล้วจะได้นำความรู้ไปปฏิบัติจริง

1.3 การวางแผนร่วมกัน สังเกตเห็นว่าไม่ค่อยได้ทำ เพราะการวางแผนการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ วิทยากรเป็นผู้ดำเนินการเอง ผู้เข้าร่วมหลักสูตรมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนการสอนที่วิทยากรได้วางไว้แล้ว ผู้เข้าร่วมหลักสูตรทุกคนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมการไปศึกษาดูงาน มีตัวแทนของกลุ่มผู้เข้าร่วมหลักสูตรร่วมประชุมเป็น คณะกรรมการวางแผนการจัดกิจกรรมการไปศึกษาดูงาน ตัวอย่างเช่น จะไปศึกษาดูงาน B.O.I. ที่เมืองทองธานี ก็ได้ถามว่า “ผู้เข้าร่วมหลักสูตรมีความเห็นอย่างไร ท่านผู้ใดจะไปหรือว่าควรจะไปดูงานที่ไหน” ได้สอบถามในห้องเรียน เมื่อได้ข้อยุติแล้วก็มีตัวแทนของกลุ่มผู้เข้าร่วมหลักสูตรเป็นคณะกรรมการวางแผนร่วมกับวิทยากร และผู้บริหารโครงการ ในการดำเนินการขั้นต่อไป

1.4 นำประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอน ผู้เข้าร่วม

หลักสูตรได้นำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน วิทยากรได้จัดให้มีการแสดงความคิดเห็นโดยประชุมกลุ่มย่อย ตามใบงานที่กำหนด เช่น วิทยากรได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรยกตัวอย่าง “ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบริหารงานในโรงเรียน และจะมีวิธีการแก้ไขอย่างไร” ให้แสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มและกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเสนองานในกลุ่มใหญ่ ส่วนผู้เข้าร่วมหลักสูตรนำประสบการณ์ของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน คือวิทยากรได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรเขียนภาคินิพนธ์ตามหัวข้อที่กำหนด ตัวอย่างเช่น เรื่อง การบริหารงานโรงเรียนแบบมีส่วนร่วม ผู้เข้าร่วมหลักสูตรก็ได้เขียนโดยอาศัยประสบการณ์เดิม เป็นต้น

1.5 การประเมินผลการเรียนรู้ วิทยากรส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้จัดให้มีการประเมิน

ผลโดยใช้แฟ้มสะสมงาน เพราะว่าวิทยากรมาบรรยายเป็นครั้งคราว ระยะเวลาบรรยายเพียง 3 ชั่วโมง และไม่ได้มีการติดตามผล จึงไม่สืบเนื่องกัน แต่วิทยากรได้จัดให้มีการประเมินผลผู้เข้าร่วมหลักสูตรจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรมและการทดสอบความรู้ในกระบวนการเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น วิทยากรพัฒนาตนเอง วิทยากรได้สังเกตผู้เข้าร่วมหลักสูตรว่ามีความสนใจ ตั้งใจที่จะเรียนไหม บางครั้งวิทยากรได้เปลี่ยนจากการบรรยายให้ความรู้มาเป็นกิจกรรมแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นการทดสอบผู้เข้าร่วมหลักสูตร ตัวอย่างเช่น วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรตอบว่าข้อใดไม่เข้ากลุ่ม โดยได้ฉายแผ่นใสให้ดู และวิทยากรได้กล่าวว่า “ข้อใดไม่เข้ากลุ่ม ขอให้เลือกคำตอบไว้ ให้เวลา 2 นาที ข้อคำถามนี้เป็นการทดสอบความคิดรวบยอด

ก ง ด แ

ข. จินัน่า

ค. เฌกือ

ง. หลืออง

จากนั้น วิทยากรได้เฉลยคำตอบที่ถูก คือ ข้อ ค. ข้อ ก. อ่านว่า แดง ข้อ ข. อ่านว่า น้ำเงิน ข้อ ค. อ่านว่า เฌกือ ข้อ ง. อ่านว่า หลืออง คำตอบที่ไม่เข้ากลุ่มคือข้อ ค. เพราะทุกข้อเป็นกลุ่มของสี”

สำหรับการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น ในหมวดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพัฒนากาย วิทยากรสอนให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้ออกกำลังกาย โดยการลีลาศจังหวะง่าย ๆ วิทยากรสังเกตว่าทุกคนทำได้ไหม มีการทดสอบโดยการให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรทำให้อึด สำหรับด้านวิทยากรให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรประเมินผลวิทยากรนั้น ผู้บริหารโครงการได้แจกแบบประเมินผลวิทยากรรายวิชาให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้ทำการประเมินหลังจากการเรียนการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำ

ค่อนข้างมาก และด้านที่วิทยากรให้ ผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้ประเมินผลตนเองนั้น ได้มีการกระทำ เป็นบางรายวิชา เช่น วิชาการบริหารงานพัสดุ จะมีการให้ประเมินตนเอง โดยวิทยากรแจกแบบ ประเมินก่อนและหลังจากบรรยาย เพื่อดูความก้าวหน้า วิชาพัฒนากายก็ได้มีการประเมินผล ตนเองคือวันแรกที่มาเข้าร่วมหลักสูตรได้ทดสอบสมรรถภาพทางกายของผู้เข้าร่วมหลักสูตรก่อน และทดสอบวันสิ้นสุดของหลักสูตรอีกครั้งหนึ่ง

2. ประสบการณ์ของผู้เรียน

2.1 ความสำคัญของการนำประสบการณ์มาเป็นเทคนิคในการเรียน

การสอน วิทยากรได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรนำประสบการณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่มีประโยชน์มาแลกเปลี่ยน ซึ่งกันและกัน ตัวอย่างเช่น วิชาพัฒนาทีมงาน วิทยากรได้แบ่งกลุ่มการจัดกิจกรรมตามเนื้อหาและ เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ตัวอย่างเช่น “หากท่านต้องการให้บุคลากรในหน่วยงานของท่าน มีส่วนร่วมในการทำงาน ท่านจะมีวิธีการอย่างไร” วิทยากรนำประสบการณ์ของผู้เข้าร่วม หลักสูตรมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น วิทยากรได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรเขียนภาคินิพนธ์ เรื่อง สภาพและปัญหาในการบริหารงานในโรงเรียนของท่าน วิทยากรได้ใช้เทคนิคและการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ ตัวอย่างเช่น วิทยากรได้ให้ ผู้เข้าร่วมหลักสูตรไปค้นคว้าในหัวข้อเรื่อง “ผู้นำกับผู้บริหารมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร” แล้วนำมาอภิปรายแสดงความคิดเห็นกัน เป็นต้น

2.2 ความสำคัญของการนำประสบการณ์ไปปฏิบัติ วิทยากรได้นำประสบการณ์

ในชีวิตประจำวันของผู้เข้าร่วมหลักสูตรมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยการจัดกิจกรรม สอดแทรกประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมหลักสูตร ตัวอย่างเช่น การบริหารงานของโรงเรียนบ้านแม่ใส มีปัญหาอุปสรรคอย่างไร หรือการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนมาเป็นกรณีศึกษา จัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยยึดกระบวนการแก้ปัญหาเป็นหลัก วิทยากรได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตร ทำกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการบริหารงานในโรงเรียน หรือให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน บ้านธาตุจริงแกงออกมาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องครูในโรงเรียนมาทำงานสาย จะมีวิธีการ แก้ไขอย่างไร เป็นต้น

2.3 การเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ วิทยากรได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดประสบการณ์ ตัวอย่างเช่น วิชาภาวะผู้นำได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรทำหน้าที่เป็นประธาน เลขานุการ เกรียงกติก เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งทำให้รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ทำให้เกิดประสบการณ์ได้ การเขียนภาคินิพนธ์ตามหัวข้อที่วิทยากรกำหนด ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิทยากรได้จัดการเรียนการสอนแบบรายบุคคล เป็นการศึกษาค้นคว้าโดยอิสระ ตัวอย่างเช่น วิชาการพัฒนาทักษะการพูด วิทยากรได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรไปศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อที่วิทยากรกำหนด เช่น การกล่าวคำอวยพร กล่าวขอบคุณ การกล่าวเมื่อมารับตำแหน่งใหม่ คำกล่าวในพิธีเปิดงาน ฯลฯ และได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรออกมาพูดตามสถานการณ์ที่กำหนด

3. ความพร้อมในการเรียนรู้

3.1 เวลาในการเรียนรู้ วิทยากรได้จัดให้มีเวลาพักในระหว่างการเรียนการสอน โดยจะพักในช่วงเวลา 10.30-10.45 น. และช่วงเวลา 14.00-14.15 น. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้ผ่อนคลาย และวิทยากรได้กำหนดเวลาการเรียนการสอนสอดคล้องกับภารกิจของผู้เข้าร่วมหลักสูตร ตัวอย่างเช่น วิทยากรนำเข้าสู่บทเรียน ประมาณ 10 นาที เนื้อหาวิชาการประมาณ 45 นาที กิจกรรมกลุ่มประมาณ 15 นาที นำเสนอผลงาน ประมาณ 10 นาที และสรุป ประมาณ 10 นาที หลังจากนั้นก็พักช่วงแรกให้ผู้เข้าร่วมร่วมหลักสูตรได้พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม การจัดเวลาและกิจกรรมการเรียนการสอนจัดได้สอดคล้องกับภารกิจของผู้เข้าร่วมหลักสูตร เช่น ปัจจุบันผู้เข้าร่วมหลักสูตรเป็นหัวหน้าหน่วยงาน ต้องการที่จะเรียนรู้การเป็นผู้นำ หรือผู้บริหารที่ดี ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมเพราะผู้บริหารมีประสบการณ์บางเรื่องไม่จำเป็นต้องใช้เวลา

3.2 การจัดกลุ่มผู้เรียน ผู้เข้าร่วมหลักสูตรจะเป็นกลุ่มเดียวกัน คือกลุ่มผู้บริหาร เพราะสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเข้าร่วมหลักสูตรไว้แล้ว ดังนั้น วิทยากรจึงได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้เหมือนกัน เนื่องจากเป็นกลุ่มเดียวกัน สำหรับในเรื่องการจัดการเรียนการสอนนั้น ได้มีการทดสอบ จัดว่าเป็นการแข่งขัน จะมีการทดสอบระหว่างเรียน เช่น วิทยากรให้ตอบคำถามในเนื้อหาที่เรียน หากตอบถูกแสดงว่ามีความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้น ตัวอย่างเช่น วิทยากรถามว่า “ท่านมีหลักในการประสานงานอย่างไร จึงจะทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้” และมีการทดสอบภาควิชาการ หลังจากจบหลักสูตร โดยฝ่ายวัดผลและประเมินผลของสถาบัน

พัฒนาผู้บริหารการศึกษาได้ทำการวัดผลผู้เข้าร่วมหลักสูตรด้วยแบบทดสอบมาตรฐานของสถาบัน
พัฒนาผู้บริหารการศึกษา แล้วจะแจ้งผลการทดสอบนี้ไปยังกรมต้นสังกัดของผู้เข้าร่วมหลักสูตร

4. แนวทางการเรียนรู้

4.1 แนวทางการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ วิทยากรได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรทราบถึง
จุดประสงค์ในการเรียนอย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่น วิชามนุษยสัมพันธ์ วิทยากรได้แจ้งว่าจุดประสงค์
ปลายทางวิชามนุษยสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จุดประสงค์
เฉพาะ วิชามนุษยสัมพันธ์ คือ

1. สามารถสรุปหลักการและวิธีการของมนุษยสัมพันธ์ได้
2. สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้เกี่ยวข้องได้
3. สามารถเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะดี มีมนุษยสัมพันธ์
4. สามารถนำหลักการและวิธีการมนุษยสัมพันธ์ไปบริหารงานได้
5. มีจิตสำนึกที่จะให้ความร่วมมือกับส่วนรวมได้

วิทยากรได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เช่น กรณีศึกษา
วิทยากรจัดให้มีการแสดงความคิดเห็นโดยประชุมกลุ่มย่อย ตามใบงานที่กำหนด แล้วส่งตัวแทน
มาแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มใหญ่ ตัวอย่างเช่น วิชาเทคนิคการประชุม วิทยากรได้ให้
ผู้เข้าร่วมหลักสูตร ดู V.D.O. ซึ่งตัวอย่างการประชุม แล้วให้แสดงความคิดเห็นว่าการประชุมครั้งนี้
ไม่สำเร็จลุล่วงตามที่ตั้งไว้ เพราะอะไร ปัญหาเกิดจากอะไร ผู้จัดประชุมควรมีเทคนิค
การประชุมอย่างไร เป็นต้น

4.2 แนวทางการเรียนรู้ของหลักสูตร จากการสังเกตส่วนมากเห็นว่าครอบคลุม
ด้านความรู้ ทักษะ สำหรับด้านเจตคติ นั้น เป็นบางรายวิชา เช่น วิชาพัฒนากาย และพัฒนาจิต
สังเกตว่าผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้เปลี่ยนเจตคติไปในทางที่ดีขึ้น คือชอบการออกกำลังกายและคุณค่า
ของการออกกำลังกาย ด้านจิตใจ สังเกตว่าเป็นผู้ที่มีจิตใจสงบ เยือกเย็นขึ้น เพราะได้มีการฝึก
ปฏิบัติทางจิต นั่งสมาธิทุกเช้า ในระยะเวลา 23 วันทำการ ส่วนด้านความรู้และทักษะนั้น วิทยากร
ได้ถ่ายทอดความรู้ทั้งหมดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร หมวดบริหารศาสตร์ และหมวด
พฤติกรรมศาสตร์ ได้ให้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น ฝึกการเป็นผู้นำ
ตามสถานการณ์จำลองต่าง ๆ และในหมวดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จัดให้มีการไปศึกษาดูงาน
เป็นการเรียนรู้ซึ่งผู้เข้าร่วมหลักสูตรสามารถนำความรู้ที่ไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานจริงได้
เนื้อหาทั้ง 4 หมวดวิชาที่วิทยากรได้จัดการเรียน การสอนนั้นเป็นเนื้อหาหลักสูตรที่จัดตามที่

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด เนื่องจากเป็นเนื้อหาหลักสูตรที่ได้มีการพิจารณาแล้วว่า มีประโยชน์นำไปใช้ได้จริง เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ของผู้บริหารโดยตรง

4.3 การออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ วิทยากรได้จัดการเรียนการสอน

โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้และแก้ปัญหา มากกว่าเน้นเนื้อหาวิชานั้น จากการสังเกตในหมวดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร และหมวดบริหารศาสตร์ วิทยากรได้ยึดเนื้อหาการเรียนการสอนเป็นหลัก ได้เน้นเนื้อหาวิชา มากกว่าการแก้ปัญหา เนื่องจากในหมวดวิชาดังกล่าวเป็นเนื้อหาด้านวิชาการที่เกี่ยวกับระเบียบ คำสั่ง แผนพัฒนาการศึกษา การบริหารสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ลักษณะของเนื้อหาวิชาไม่เอื้อต่อการที่จะให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

สำหรับในหมวดพฤติกรรมศาสตร์และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเน้นการแก้ปัญหา มากกว่าเนื้อหาวิชาการ โดยวิทยากรได้ให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แสดงความคิดเห็นเป็นการอภิปราย แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน และวิทยากรจัดเนื้อหาเรียงลำดับลักษณะจากง่ายไปหายากนั้น จากการสังเกตวิทยากรทุกหมวดวิชาได้ดำเนินการ ตามขั้นตอน จัดเนื้อหาเรียงลำดับลักษณะจากง่ายไปหายาก คือได้ให้ความหมายของสิ่งที่เรียนก่อน แล้วจึงเป็นขั้นตอนของกระบวนการ ตัวอย่างเช่น วิชาการพัฒนา ค่านิยมให้สอดคล้องกับสังคมไทย วิทยากรเริ่มจากคำว่า “ค่านิยมหมายถึงอะไร” “ขณะนี้สังคมไทยมีค่านิยมอย่างไร” “เราจะพัฒนาค่านิยมให้สอดคล้องกับสังคมไทยอย่างไร” เป็นต้น